

Overweging weekend 26 en 27 februari '22

Beste mensen. U heeft in voorbije jaren misschien wel eens kasteel Strijthagen bezocht, van hieruit zes kilometer richting Kerkrade. Dan heeft u daar op de binnenplaats tussen de levensgrote bronzen van beeldhouwer Alexander Teratinov zeker ook zijn beeldengroep met de zes blinde mannen gezien. Die liepen aanvankelijk nog mooi op een rijtje achter elkaar, elkaar vasthoudend aan de hand.

Dan struikelt de éérste, gaat hard tegen de grond, trekt nummer twee met zich mee. De vier volgers zullen onontkoombaar ook tegen de vlakte gaan, ware het niet dat ze van brons zijn!

Teratinov heeft daar met grote precisie 'De Parabel van de blinden' uitgewerkt die Pieter Bruegel de Oude schilderde in 1568. Prachtig! En vandaag komen we diezelfde parabel tegen in het evangelie van Lucas.

De evangeliën van Matheus, Marcus en Lucas wemelen van de parabellen en beeldende vergelijkingen. Jezus moet er een meester in zijn geweest. En waarschijnlijk had hij er ook nog lol in ook! Een *splinter in ándermans oog* en een *balk* in die van jezelf... je moet er maar opkomen! En de bedoeling ervan komt recht voor z'n raap aan; dat hoef je elkaar niet uit te leggen!

Verderop in de tekst wordt een slecht mens vergeleken met een doornstruik waarvan je niet mag verwachten dat er druiven aan komen. Ja, Jezus kon fel zijn, daar konden de farizeeën over meepraten: 'addergebroed', 'witgepleisterde graven'; het zal je gezegd worden! Maar het was blijkbaar nodig... Het heeft Jezus uiteindelijk wel de kop gekost!

In mijn bijbeltje staat het evangelie van vandaag onder de titel '*Onderricht aan de leerlingen*'; die moesten kennelijk in een stoomcursus gereed worden gemaakt voor het uitdragen van Jezus' boodschap. Maar, het merendeel van hen was nog steeds visser en er moest wel vis naar de markt en brood op de plank. Dat was hard werken en bepaald andere koek dan steggelen met Sadduceeën over de uitleg van de Joodse wet.

Als je achteraf kijkt naar de snelle groei van de jonge kerk is er blijkbaar niets mis geweest met de kwaliteit van de eerste missionarissen. En dat komt natuurlijk omdat ze na de opleiding door Jezus met Pinksteren de Heilige Geest kregen. Ja, ze *kregen de Geest*, de spirit die een mens kan doorgloeien; vandaar die vurige tongen! En vrouwen zijn er zeker bij geweest, met een warm hart!

Beste mensen, Uit de evangelieverhalen komen de persoon én de boodschap van Jezus helder naar voren. Als persoon wás hij bepaald geen doetje. Als kind weerstond hij al z'n ouders door zich te onttrekken aan hun toezicht en achter te blijven in Jeruzalem; 'om de Schriften te verklaren', staat er ergens. Karaktertje die Jezus! En de ethische visie die hij preekte was revolutionair!

Want meer nog dan vandaag was in antieke tijden het eigen 'IK' leidend: '*Goed is wat nuttig is voor mij*'.

Historisch NIEUW in de boodschap van Jezus - en ook de kern van de christelijke ethiek – is: *dat je waarde zit in wat je voor anderen betekent!* Eigenbelang ondergeschikt aan zorg voor je medemens. Dat is wel wat anders! Daar zit dan meteen ook het moeilijke van ons geloof in: wie háált dat, eigenbelang ondergeschikt aan zorg voor de ander? Maar, God heeft ons lief, hij kijkt naar onze instelling, naar ons pogen dus, meer dan naar de resultaten!

Beste mensen, de auteurs van het Epistel en van het Evangelie van vandaag, zijn twee zwaargewichten; die helpen ons vandaag. Eerst Paulus.

We hoorden van de lectrice de laatste verzen van hoofdstuk 15 uit diens eerste brief aan de Corinthiërs: *Kortom, geliefde broeders en zusters, wees standvastig en onwankelbaar, en zet u altijd volledig in voor het werk van de Heer, in het besef dat door de Heer uw inspanningen nooit tevergeefs zijn. Zo! Je inspanningen zullen nooit tevergeefs zijn; en dat komt niet door jou, maar 'door de Heer'. Kort door de bocht mag je denken: doe je best voor je medemens; als het God uitkomt, heeft dat resultaat en bekommer je vervolgens vooral niet om je bonuspunten!*

Paulus was een felle! Herinnert U zich nog het verhaal van zijn bekering? Eén bliksemingslag en een val van z'n paard waren voldoende om hem van 'n christenvervolger om te turnen tot 'n supermissionaris, die ook nog eens 'n serie lange brieven produceerde om zijn beminde gelovigen bij de godsdienstles te houden.

Lucas was 'n heel ander type. Ik zocht hem op in Wikipedia en las daar dat Lucas, meer dan de drie andere evangelisten, aandacht heeft voor de menselijke kant van de personen die hij opvoert en ook voor sociale kwesties zoals het verschil tussen arm en rijk. Hij benadrukt Jezus' sympathie voor zondaars en tollenaars. En hij heeft meer dan de andere evangelisten aandacht voor vrouwen; en dat was voor die tijd al héél apart! Uit Lucas' taalgebruik spreekt empathie. Hoor hoe hij de zaligspreking uit de Bergrede formuleert: "*Gelukkig jullie die arm zijn. Gelukkig wie nu huilt, want je zult lachen*".

Tot slot: Misschien heeft U uw weekendkrant nog niet uit; Ik wel: ik heb tussen alle nieuws weer een stoet beledigde en boze medelanders voorbij zien trekken. Wat jammer voor die mensen! *Ik* hoop tijdens dit carnavalsweekend nog ándere stoeten mee te maken, die ruim gelegenheid bieden voor relativering en milde spot. Daar waken dan de optochtcomité 's over. Welnu, over drie dagen is er geen optochtcommissie meer om ons te helpen om behalve actief ook nog mild te zijn. Dan moet relativering en mildheid dus helemaal uit onszelf komen. Laten we ons daarvoor inspannen, met de energie van Paulus en de mildheid van Lucas.

En nu helemáál tenslotte: U kent de acclamatie '*Verschenen is de mildheid en de trouw van onze God* ', de Mildheid van Lucas en de actieve trouw van Paulus. Met dank aan hen beiden zullen we dat nu samen tweemaal zingen/ bij wijze van 'Amen'.